БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 18-01-2023
Клас. ознака: US-02-IB-1-1110-3/21
Редни број
Број прилога

Broj: S1 3 U 040122 21 U
Sarajevo, 11.01.2023.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja FINANC d.o.o. Mostar, kojeg zastupa advokat Sanel Nezirić iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-290-7/21 od 18.03.2021. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana,11.01.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Rješenje broj: 02-8446 od 10.11.2020. godine, u konkurentskom postupku javne nabavke sredstva za gašenje požara i drugogo potrošnog materijala za potrebe službe ZOP-a, ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, jer smatra da je osporeno rješenje nezakonito, posebno iz razloga što u osporenom rješenju nisu obrazaloženi žalbeni razlozi za svaki LOT pojedinačno obzirom da je tužitelj osporavao tri lota pojedinačno. Tužena nije cijenila ni dio žalbenih navoda u odnosu na sve LOTove i to u odnosu na razloga za odbacivanje ponude. Ističe da je tuženi potpuno nepravilno zauzeo stav da tužitelj nije ispunio uslov iz tačke 5.2.2 a) tenderske dokumentacije u pogledu dokaza za ispunjavanje teheničke i profesionalne sposobnosti, odnosno da nije dostavio katalog proizvoda. Detaljno navodi tačku 5.2.2. a tenderske dokumentacije te ističe da je tužena izvela pogrešan zaključak da je tužitelj bio u obavezi da u ponudi dostavi i katalog i certifikat, odnosno da je bio u obaveza da dostavi katalog obzirom da su iz certifikata vidljive tehničke karakteristike proizvoda.Nadalje ističe da je za svak LOT pojedinačno dostavio da li certifikat ili dio kataloga, a posebno za LOT 3 ističe da tuženi žalbene navode na isti nije ni razmatrao.Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud uvaži tužbu, pobijano rješenje poništi, a predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.045,98 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresovano lice je u svom izjašnjenju predložilo da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Kako to proizilazi iz stanja spisa predmetne stvari, pobijanim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, na rješenje broj: 02-8446 od 10.11.2020. godine, u konkurentskom postupku javne nabavke sredstva za gašenje požara i drugog potrošnog materijala za potrebe službe ZOP-a, ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da nije osnovan žalbeni prigovor tužitelja da je on ispunio uslov postavljen u tački 5.2.2. a). tenderskog dokumenta. Suprotno navedenom, odabrani ponuđač je dostavio odeđene certifikate iz kojih se vjerovatno mogu vidjeti određene tehničke karakateristike ponuđene robe, međutim tenderskom dokumentacijom je jasno određeno koji uslov je tražen i na koji način se dokazuje ispunjavanje navednog uslova. Nadalje, razjašenje sporne situacije oko postavljenog uslova u tenderskoj dokumentaciji tužitelj je mogao otkloniti institutom pojašnjenja odredbi tenderske dokumentacije ili žalbom na uslove tenderske dokumentacije, ukoliko su mu odredbe bile nejasne.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbom člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Također, u skladu sa članom 48. Zakona *(Opći uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost)*, ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima, ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Tehničke specifikacije koje propisuje u tenderskom dokumentu, moraju svim ponuđačima omogućiti jednak i nediskriminirajući pristup nadmetanju.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je u tačkin 5.2.2. a) tenderske dokumentacije propisao dokaze koji se zahtjevaju u svrhu ispunjavanja tehničke i profesionalne sposobnosti, pa je navednom tačkom propisano da je potrebno u tu svrhu dostaviti katalog proizvođača ponuđene robe i drugu tehničku dokumentaciju iz koje se vide tehničke karakteristike ponuđene robe u skladu sa poglavljem III Tehnički dio (katalog preveden na jedan od službenih jezika u BiH). Dakle, pravilnim tumačenjem postavljenog uslova ponuđači su bili u obavezi da uz ponudu dostave katalog proizvođača i drugu tehničku dokumentaciju, odnosno uslov

je bio kumulativno postavljen da se uz ponudu dostavlja i katalog i druga tehnička dokumentacija. Shodno navednom ponuda tužitelj nije bila prihvatljiva prema postavljenim uslovom obzirom i da sam tužitelj tvrdi da je dostavio ili certifikat ili dio katolaga ili dio tehničke dokumentacije. U konkretnom slučaju radi se o formalnoj ispravnosti ponude i sa tog aspekta prihvatljivosti iste da bi ponuda bila formalno ispravna nužno je da je ista u skladu sa uslovima postavljenim u tenderskoj dokumentaciji. Kako tužitelj nije dostavio tražene kataloge koji su propisani kao obavezni uz ostalu tehničku dokumentaciju, dakle kumulativni uslov, to je pravilno ugovorni organ, a i tuženi utvrdio da ponuda tužitelja nije prihvatljiva u formalnom smislu.

Neosnovano se tužbom ukazuje da tuženi nije ispitao žalbene navode za sva tri LOTa obzirom da je ponuda tužitelja za sva tri LOTa odbačena iz istog formanog razloga neprihvatljivosti ponude pa je i u žalbi tužitelj se bazirao samo na dostavu kataloga navodeći da je svaki lot imao i dodatnu dokumentaciju, to je tuženi pravilno ispitao žalbeni navod koji se odnosi na prihvatljivost ponude tužitelja. Nadalje, pravilno je tuženi utvrdio da je tužitelj imao mogućnost da ukoliko je smatrao da su traženi uslovi postavljeni nejasno,da u pisanoj formi, traži od ugovornog organa, pojašnjenje tenderske dokumentacije u spornom dijelu. Također je mogao na ovu odredbu tenderske dokumentacije izjaviti žalbu najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije *(član 101. stav 1. tačka b). Zakona)*

Stoga, kako se to pravilno obrazlaže i u pobijanom rješenju koje u cijelosti prihvata i ovo vijeće, tužitelj nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim povredu postupka ili povredu primjene materijalnog prava, koje je isticao u žalbi. Slijedom navedenog, nije osnovan ni prigovor da obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2. u vezi s članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH ("Službeni glansik BiH" broj: 29/02 do 53/16), jer je tuženi odgovorio na sve navode iz žalbe tužitelja, a rješenje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) tužitelju ne pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović